

szerkesztette művét, s e tekintetben a latin szókészletre DASYPODIUSON kívül kora legjelesebb műveiből merített (pl. STEPHANUS-ból). A magyar szókészlet összegyűjtésénél ő sem elégedett meg a maga nyelvi tudásával, hanem szorgalmasan gyűjtötte az anyagot. Főforrásai CALEPINUS Dictionariumának magyar része, SZIKSZAI FABRICIUS Nomenclaturája és BARONYAI DECSI JÁNOS közmondás-gyűjteménye voltak.

γ) MOLNÁR a maga Dictionariumát folytonosan tökéletesítette. Életében háromszor: 1604-ben, 1611-ben, 1621-ben jelent meg műve, halála után pedig kétszer: 1644—45-ben, 1708-ban. E kiadások közül nyelvészeti czélokra a harmadik, 1621-ben megjelent kiadást kell használni. A használat alkalmával az adatok értékének helyes megállapítása szempontjából szükséges figyelembe venni azt a két szótári művet is, a melyet MOLNÁR feldolgozott: t. i. CALEPINUST és SZIKSZAI FABRICIUS Nomenclaturája 1597. évi kiadását.

MELICH JÁNOS.

Külföldi irodalom.

АШБОТЬ ОСКАРЪ. Рефлексъ словъ вида трѣтъ—трѣтъ и тлѣтъ—тлѣтъ въ Мадярскихъ заимствованіяхъ изъ славянскаго языка. Санктпетербургъ.

FELLMAN JACOB. Anteckningar under min vistelse i Lappmarken. I.—IV. Helsingfors.

Kokoelma Suomen kansan sananlaskuja. Helsingfors. (Finn Irodalmi Társaság.)

Le Monde Oriental. 1. füzet. (Tart. egyebek közt: WIKLUND K. B. Finnisch-ugrisch und indogermanisch.) Uppsala.